Пише: Милош Растовић
недеља, 08 септембар 2013 22:06

Приказ књиге *Преписка 1991- 1999* Мајкла Мирослава Ђорђевића и Добрице Ћосића у издању Службеног гласника из Београда, 2011.

Књига *Преписка 1991 – 1999* (у издању Службеног гласника из Београда, 2011) дело је двојице политичких активиста: Мајкла Мирослава Ђорђевића, политичког емигранта у САД – патриоте, увек у бризи за судбину свог народа, и Добрице Ћосића, познатог српског писца, политичара и дисидента. Оно што повезује ову двојицу политички ангажованих људи је њихова несебична и искрена љубав за српски народ и Србију.

Ова књига је преписка између двојице идеолошких неистомишљеника о трагедији која је задесила српски народ у бившој Југославији у време рушења социјалистичког поретка у источној Европи, те о успостављању новог светског глобалног поретка деведесетих година XX века. Нови светски глобални поредак проузроковао је револуцију информатике у којој се информација изједначила са знањем; а знање постало краткотрајно и површно.

У том контексту преписка двојице политички ангажованих људи је обележена размишљањима о фундаменталним питањима и проблемима везаних за егзистенцију српског националног бића и српске државе. *Преписка* сведочи о њиховим појединачним и заједничким напорима да открију главне узроке политичке, економске и моралне кризе, те да пронађу решења за њих у периоду геополитичких промена на мапи Европе после пада Берлинског зида. На трагу идентификовања узрока кризе, Ћосић увиђа: „Ми немамо само кризу економије, просвете, државе и читавог комплекса цивилизоване народне заједнице. Србија преживљава дубоку и можда и трагичну кризу људи. Ми

немамо људе који могу да изведу земљу из историјског понора. Старије генерације су се истрошиле да би могле бити протагонисти препорода. Млади су збуњени, резигнирани, гневни, нихилисти. Или су погрешно усмерени. Или су партитократски каријеристи.“ [1]

Круцијално питање које израња из садржаја *Преписке* јесте: Како градити нову државу Србију у бродолому распада бивше Југославије и краха источноевропског социјалистичког блока? Ђорђевић сматра да је процес грађења нове Србије дуг и да га треба започети реформом кључних институција и области, пре свега реформом образовног система који треба да спроводи национални план и програм. Нови образовни систем треба да буде утемељен на „новим вредностима,“ а то су традиционалне – уједно и универзалне вредности – као што су: правда, чојство и јунаштво, поштење, рад и стваралаштво, поштовање других и толеранција. Ђорђевић закључује: „Србија је мајка огромних патњи. Време је да ми, њена деца, постанемо зрели и паметни људи који ће мајци да ублаже патње и болове и омогуће бољу сутрашњицу.“ [2]

Преписка изражава патриотско осећање бриге за отаџбину затечену на раскрсници путева који одређују будућност народа и државе: „Један пут на тој раскрсници води у бољу и светлију будућност, други у вероватну пропаст. Којим ће путем Србија – одговорност је и дужност пред `Богом и људима` СВИХ српских вођа, на свим гранама српског дрвета и у свим аспектима српског живота.“ [3] Другим речима, у одређивању најважнијих државних питања и начинима њиховог решавања мора да постоји национална сагласност политичке елите.

Пише: Милош Растовић
недеља, 08 септембар 2013 22:06

[redacted]